

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjället Konseilspræsidenten.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Personalet i Andet Revisionsdepartements Hjøbenhavnske Tolbrevisionskontor.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 77—78.)

Sagenfattes under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal angaaende det foreliggende Lovforslag oplyse, at da samme blev indbragt i Folketinget, havde jeg begæret en Bevilling til to Fuldmægtige i det paaagældende Revisionskontor, samt en Forøgelse af Medhjælpssummen med 2,477 Kr., men Folketinget har nægtet Bevillingen til den ene Fuldmægtig. Lovforslaget har oftere været til Behandling i Folketinget, men er nu først naaet til det Stadium, at det har kunnet komme op i det høje Landsting. Uagtet der ganske vist havde været særlig Trang til ogsaa at faa ansat en anden Fuldmægtig, skal jeg dog i Betragtning af Omstændighederne, og da den fulde begærede Medhjælpssum er bleven vedtaget i Folketinget, ikke undlade at anbefale Landstinget at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det vil jeg af Bemærkningerne til Lovforslaget, som det fremkom fra Regeringen, at der er en overordentlig Trang til Udvidelse af Kræfterne i det paaagældende Kontor og en saadan Overbeholdelse i Forretningerne — en Overbeholdelse, der ogsaa vil give sig Udslag derigenom, at man vil blive nødt til at begære en Ekstrabevilling til at bringe det resterende Arbejde à jour — at jeg i Henhold til den store Trang meget maa anbefale, at man vedtager dette Lovforslag.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 11te Februar 1863 om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes til Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau):

Dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ i Folketinget og gik oprindeligt ud paa, at der skulde gives Stempelfrihed for Kautionsbeviser, udstedte til Børgemestere i Almindelighed, for Laanebeløb af indtil 500 Kr., dog kun for saa vidt disse Laanebeløb afvikledes i et Lidsrum af 5 Aar. Under Forhandlingerne foreslog jeg, hvilket ogsaa Folketinget gik ind paa, at man skulde bringe Lovforslaget ind under Kammerne af Loven af 11te Februar 1863 om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir. Forrige Aar fremkom der ogsaa et privat Lovforslag i lignende Retning, men uden de Begrænsninger, som her ere bragte i Forslag, og som ogsaa have faaet deres Udtryk i Lovforslagets Affattelse, saaledes som det nu foreligger. Naar jeg nu i Modsetning til forrige Aar er gaaet ind paa at imødekomme det Krav, her er stillet, er det, fordi jeg gaar ud fra den Betragtning, at disse smaa Laan, naar de optages i Sparekasser, virkelig fortjene den Stempelbegunstigelse, som her er søgt. Jeg skal til nærmere Begrundelse af denne Betragtning oplyse, at der i Loven af 11te Februar 1863 er givet fritagelse for Stempelplicht for Laan mod haandsaaet Pant. Dette stete ganske vist, som man kan paavise, af opportune Hensyn, ikke saa meget maatte, fordi der var en almindelig Trang til Stede for Stempelfrihed paa dette Omraade, som, fordi Nationalbanken ifølge sin Otkonj havde Stempelfrihed for Laan mod haandsaaet Pant. Man fandt det da i 1863 rigtig at give en almindelig Stempelfrihed for Laan mod haandsaaet Pant. Nu er det imidlertid saa, at Laan mod haandsaaet Pant, som i Almindelighed sker ved Deposition af Værdipapirer, er en Laaneform, der ikke kan benyttes i de smaa Sparekasser, i alt Fald kun undtagelsesvis benyttes der, medens man vistnok med Rette kan sige, at den Form for smaa Laan, der nu er den almindelige i Sparekasserne, og navnlig i de smaa, netop er Laan mod Kautions. Naar det da med Styrke er blevet gjort gældende